

וְצָרִיךְ לִהְיוֹת לַיָּמִין שֶׁיִּקְבֹּל שָׁמֶן, וּמִשּׁוֹם זֶה מְנוּרָה בְּדָרוֹם. זֶהוּ כָּלִי לְקַבֵּל פְּתִילָה וְשָׁמֶן וְאוֹר. פְּתִילָה - שְׂכִינָה, הַשָּׁמֶן שֶׁלָּהּ - צָדִיק, שָׁמֶן כְּתִית. הָאוֹר שֶׁלָּהּ - עֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי. כְּמוֹ זֶה הַנֶּפֶשׁ, שֶׁהִיא שְׂתוּף הַגּוּף, הִיא פְּתִילָה, הָרוּחַ זֶה הַשָּׁמֶן, הָאוֹר זֶה הַנֶּפֶשׁ, הַנֶּשְׁמָה, הַכָּלִי זֶה הַגּוּף, הוּא עֶבֶד, וְהוּא רֹכֵב לְשִׁלְשֶׁת הַצְּדָדִים הַלְלוּ, שֶׁהֵם קֶשֶׁר שֶׁל יְחִיד אֶחָד, שֶׁהֵם גֵּר יְהוּ"ה נִשְׁמַת אָדָם.

וְעֶבֶד זֶה הוּא כְּנוּי לְכָל הַשְּׁמוֹת, שְׁנוּי לְכָל הַשְּׁמוֹת, וְכוּ מְרַפְּכִים כָּל הָאֵלֹנוֹת הַעֲלִיּוֹנִים מִצַּד שֶׁל טוֹב. הַמְרַפְּכוֹת שֶׁל צַד הָרַע, עֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר וְלֹא בַּעֲרִיּוֹת בִּשְׁלֹשָׁה. מַה זֶה עֲרִיּוֹת? סְמָ"ל וְנִחַ"שׁ, לֹא צָרִיךְ לִהְיוֹת בִּשְׁלֹשָׁה, שֶׁהֵם מִשְׁחִי"ת א"ף וְחִמ"ה, לִהְיוֹת שְׁלִישִׁי בִּינְיָהֶם, שֶׁלֹּא מִתְקַשְּׂרִים בָּהֶם, אֲלֵא שֶׁיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם בְּפָרוּד, וּמִשּׁוֹם זֶה אֵין דּוֹרָשִׁין בַּעֲרִיּוֹת בִּשְׁלֹשָׁה. וּבִמְעֻשָׁה בְּרֵאשִׁית בְּהַפּוּךְ - אֵין דּוֹרָשִׁים בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּשָׁנִים, שֶׁלֹּא יַעֲשֹׂה פָּרוּד, אֲלֵא בִּיחִיד, שֶׁהוּא יְחִיד אֶחָד, וּמִשּׁוֹם זֶה לֹא יֵאָכֵל אָדָם שְׁנַיִם וְלֹא יִשְׁתֶּה שְׁנַיִם.

וְלֹא בְּמִרְכָּבָה בִּיחִיד, מִשּׁוֹם שֶׁיְחִיד אֵין לוֹ שְׂתוּף, שֶׁהוּא מִטְטְרוּ"ן, כְּמוֹ שֶׁהַנֶּשְׁמָה אֵין לָהּ שְׂתוּף בְּגוּף. וְלִמָּה אָמַר אֲלֵא אִם כֵּן הָיָה חֶכֶם וּמִבִּין מִדַּעְתּוֹ? כָּאֵן מִשְׁמַע שֶׁיֵּשׁ לוֹ מְרַפְּכָה לְמַעַל לְקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִיא מְלָאכָה שְׁלֹו, וּמַה? אוֹתָהּ שֶׁפְּלוּלָה מִחֻכְמָה בִּינָה וְדַעַת, שֶׁהֵם יְהוּ"ו, הַמְלָאכָה שֶׁל שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת, הִיא ה' שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה, הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת, עֲלֶיהָ נֶאֱמַר וְתָכַל כָּל עֲבֹדָת

דְּאַתְמָר בָּהּ גֵּר יְהוּ"ה, וְצָרִיךְ לְמַהוּי לִימִינָא לְקַבֵּל מִשְׁחָא, וּבִגִּין דָּא מְנוּרָה בְּדָרוֹם, דָּא אִיהוּ מְאֵנָא לְקַבֵּל פְּתִילָה וּמִשְׁחָא וְנִהוּרָא, פְּתִילָה שְׂכִינָה, מִשְׁחָא דִּילָהּ צָדִיק שָׁמֶן פְּתִית, נִהוּרָא דִּילָהּ עֲמוּדָא דְאֲמֻצָּעִיתָא, כְּגוּנָא דָּא נִפְשָׁא דְאִיהִי שְׂתוּפָא דְגוּפָא אִיהִי פְּתִילָה, רוּחַ דָּא מִשְׁחָא, נִהוּרָא דָּא נִשְׁמָתָא, מְאֵנָא דָּא גוּפָא, אִיהוּ עֶבֶד, וְאִיהוּ רֹכֵב לְתַלְתָּל סְטָרִין אֱלִין, דְּאֵינוּן קִיטוּרָא דִּיחֻדָּא חָדָא, דְּאֵינוּן גֵּר יְהוּ"ה נִשְׁמַת אָדָם (מִשְׁלִי כ כז).

וְהִיא עֶבֶד אִיהוּ כְּנוּיָא לְכָל שְׁמָהּ, שְׁנוּי לְכָל שְׁמָהּ, וּבִיָּה מְרַפְּכִין כָּל אֱלִיָּין עֲלִיָּין מִסְטָרָא דְטוֹב, מְרַפְּכוֹת דְּסְטָרָא דְרַע, עֲלִיָּהּ אִתְמַר וְלֹא בַּעֲרִיּוֹת בִּשְׁלֹשָׁה, מֵאִי עֲרִיּוֹת סְמָ"ל וְנִחַשׁ, לֹא צָרִיךְ לְמַהוּי בִּשְׁלֹשָׁה, דְּאֵינוּן מִשְׁחִי"ת א"ף וְחִמ"ה, לְמַהוּי תְּלִיתָא בִּינְיָהּ, דְּלֹא מִתְקַשְּׂרִין בְּהוּן, אֲלֵא דִּיהוּן תְּרוּיָהּ (דף טו ע"א) בְּפָרוּדָא, וּבִגִּין דָּא אֵין דּוֹרָשִׁין בַּעֲרִיּוֹת בְּתַלְתָּא, וְעוֹבְדָא דְּבְּרֵאשִׁית בְּהַפּוּכָא, אֵין דּוֹרָשִׁין בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּשָׁנִים, דְּלֹא יַעֲבֹדוּן פָּרוּדָא, אֲלֵא בִּיחִיד דְּאִיהוּ יְחֻדָּא חָד, וּבִגִּין דָּא לֹא יֵאָכֵל אָדָם תְּרִי, וְלֹא יִשְׁתֶּה תְּרִי.

וְלֹא בְּמִרְכָּבָה בִּיחִיד, בִּגִּין דִּיחִיד לִית לִיה שְׂתוּף דְּאִיהוּ מִטְטְרוּ"ן, כְּגוּנָא דְּנִשְׁמָתָא דְּלִית לָהּ שְׂתוּף בְּגוּפָא, וְאִמָּאִי אָמַר אֲלֵא אִם כֵּן הָיָה חֶכֶם וּמִבִּין מִדַּעְתּוֹ, הָכָא מִשְׁמַע דְּאִית לִיה מְרַפְּכָה לְעִילָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ מְלָאכָה דִּילִיָּה, וּמֵאִי אִיהִי הִיא דְּאִיהִי כְּלִילָא מִחֻכְמָה וּבִינָה וְדַעַת, דְּאֵינוּן יְהוּ"ו, מְלָאכָה דְּתַלְתָּל אֲתוּוֹן אִיהִי ה' שְׂכִינָתָא תַּתָּא, שְׁלִימֵי דְּתַלְתָּל אֲתוּוֹן, עֲלֵה אֲתְמַר (שְׁמוֹת לט לב) וְתָכַל כָּל עֲבֹדָת מִשְׁכָּן וְגו',

משפן וגו', והיא ה' של היום הששי. ומשום זה, אף על גב שאומרים אין דורשים במקרה ביחיד, חזר ואמר, אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו. שודאי באלה השלש דורשים במקרה ביחיד, ובלא אלו השלש אינו יחוד שלו, וזהו סוד, שהקדוש ברוך הוא למעלה אחד עם שכינתו.

ובשהוא למטה במטטרו"ן בלי שכינתו, משתנה בו, ומשום זה אמר אלישע אחר, שמא חס ושלום יש שתי רשיות, ומשום כך אמר אל המירני בו, כי שמי בקרבך, משום שמטטרו"ן הוא שני למלך, וכשהשכינה בלי בעלה, נקרא המלך הזה משנה לה, ומשתנית, שלא יודעים בה החילות ומה שהיא גבירה. ובמה היא מתכסית? באותה שנקראת אמה.

וזהו שאמר הכתוב וכי ימכור איש את בתו לאמה. איש - זה הקדוש ברוך הוא, בתו - זו שכינה, לאמה - בת זוגו של מטטרו"ן, שהיא מיטטרו"ן בתוספת יו"ד, ששפחה רעה היא אמה של ערב רב, ומשום אותה שפחה רעה ובניה לא מפירים אותה, היא מכסה בעבד שלה כמו הנשמה לגוף.

ובגלות הראשונה שלא חזרה למלכותה בת המלך ולא יצאה מאותו הגוף, לא יצאה חפשית, ובגולה נאמר בהם עבדים היינו לפרעה במצרים, משום שהיו תחת רשות אותו עבד, ומשום זה אמר פרעה במקום הזה, לא ידעתי את יהוה, וגם את ישראל לא אשלח, ומשום זה יצאו במנוסה כעבד שאין לו כתב שחרור וברח מאדונו. אב"ר בגאולה האחרונה לא

ואיהי ה' דיום הששי, ובגין דא אף על גב דאמרינן אין דורשין במקרה ביחיד, חזר ואמר אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו, דודאי באלין תלת דורשין במקרה ביחיד, ובלא אלא תלת לאו איהו יחודא דיליה, ודא איהו רזא, דאיהו קודשא בריך הוא לעילא חד בשכינתיה.

וכד איהו לתתא במטטרו"ן בלא שכינתיה, אשתני ביה, ובגין דא אמר אלישע אחר, שמא חס ושלום שתי רשיות יש, ובגין דא אמר אל המירני בו, כי שמי בקרבך, בגין דמטטרו"ן איהו שני למלך, וכד איהו שכינתא בלא בעלה, אתקרי האי מלך משנה לה, ואשתניאת דלא אשתמודעין בה חזילין, ומה דאיהי מטרוניתא, ובמאי היא מתכסית, בההיא דאתקריאת אמה.

ודא הוא דאמר קרא (שמות כא יג) וכי ימכור איש את בתו לאמה, איש דא קודשא בריך הוא, בתו דא שכינתא, לאמה בת זוגיה דמטטרו"ן, דאיהי מיטטרו"ן בתוספת יו"ד, דשפחה בישא היא אמה דערב רב, ובגין דההיא שפחה בישא ובנהא לא אשתמודעין בה, איהי מתכסית בעבדא דילה, כנשמתא בגופא.

ובגלותא קדמאה דלא חזרת למלכותה ברתא דמלכא, ולא נפקת מההוא גופא, לא נפקת חפשית, ובגינהא אתמר בהון, עבדים היינו לפרעה במצרים בגין דהו תחות רשו דההוא עבד, ובגין דא אמר פרעה בהאי אתר לא ידעתי את יי', וגם את ישראל לא אשלח (שמות ה ב), ובגין דא נפקו במנוסה, כעבדא דלית ליה כתב חירו וברח מרבוניה. אב"ר בפירקנא בתראה לא נפקת ברתא,

יוצאת הכת בעבד הזה כמו שפחה, אלא בקדוש ברוך הוא, משום שתורה, שהיא חרות, היא עמה בגלות האחרונה, שהיא חרות שלה, מה שלא היה כף בגולה הראשונה, שלא היה לה ולבניה תורה שהיא חרות, שתורה היא ודאי חרות, במלכות שלה, בכבוד שלה. זהו שכתוב יקרה היא מפנינים, ובגין דא לא תצא פצצות העבדים (שמות כו ז), ודא הוא דאמר כי לא בחפזון תצאו, ובמנוסה לא תלכו, כי הולך לפניהם יהוה (ישעיה נב יב), יהוה ודאי איהו יוקים לון מעפרא, ואיהו נהיר על אנפוי דישראל, וביה אשתמודעין פל עלמין דאינון (שם סא ט) זרע ברך יהוה.

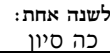
ואתפשט קודשא בריך הוא מכל כנויין, ומרפכות דמטטרו"ן, דאינון כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, מצפ"ן, ונאמר בו ולא יכנף עוד מוריה וקיו עיניך ראות את מוריה. באותו זמן כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון, והתפשט ממרפכות שלמטה והתלבש במרפכה שלו, שהיא אדנ"י. שם המרפכה זה יהוה, כנוי זה אלהי"ם, שעולה לחשבון אהי"ה אדנ"י, והוא כנוי של שני השמות הללו, ובו הם מתפסים.

אהי"ה הוא יהו"ו, שהוא כלול מששה צדדים שבהם חותם ששה צדדים, והם: יהו"ו הו"י וה"י וי"ה הי"ו יו"ה. יהו"ו נוטל לו ימין, שהוא חסד, וחותם בו לחכמה, ובו הרוצה להחכים ידרים. הו"י נוטל לשמאל, שהוא גבורה, וחותם בו לעשר, ובו הרוצה להעשיר יצפין. וה"י פנה למזרח ונוטל לו צמוד האמצעי, וחותם בו בנים. וי"ה נוטל לו ירך ומסתכל בו למעלה, וחותם בו חיים. הי"ו נוטל לו ירך ושמאל ומסתכל

בהאי עבדא כשפחה, אלא בקודשא בריך הוא, בגין דאורייתא דאיהי חירו, איהי עמה בגלותא בתראה, דאיהי חירו דילה, מה דלא הוה הכי בגלותא קדמאה, דלא הוה לה ולבנהא אורייתא דאיהי חירו, דאורייתא ודאי איהי חירו, במלכותא דילה ביקרא דילה, הדא הוא דכתיב (משלי ג טו) יקרה היא מפנינים, ובגין דא לא תצא פצצות העבדים (שמות כו ז), ודא הוא דאמר כי לא בחפזון תצאו, ובמנוסה לא תלכו, כי הולך לפניהם יהוה (ישעיה נב יב), יהוה ודאי איהו יוקים לון מעפרא, ואיהו נהיר על אנפוי דישראל, וביה אשתמודעין פל עלמין דאינון (שם סא ט) זרע ברך יהוה.

ואתפשט קודשא בריך הוא מכל כנויין, ומרפכות דמטטרו"ן, דאינון כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, מצפ"ן, ונאמר בו ולא יכנף עוד מוריה, והיו עיניך ראות את מוריה, בההוא זמנא, כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון (שם לב ט), ואתפשט ממרפכות דלתתא, ואתלבש במרפכה דיליה דאיהי אדנ"י, שם המרפכה דא יהוה, כנוי דא אלהי"ם, דסליק לחשבון אהי"ה אדנ"י, ואיהו כנוי דתריין שמען אליו וביה אתפסין. אהי"ה איהו יהו"ו, ו' דאיהו פלילא דשית סטריין, דבהון חתים שית סטריין, ואינון יהו"ו וה"י וי"ה הי"ו יו"ה, יהו"ו נטיל ליה ימינא דאיהו חס"ד, וחתים ביה לחכמתא, וביה הרוצה להחכים ידרים. (דף טו עב)

הו"י נטיל לשמאלא דאיהו גבורה, וחתים ביה לעותרא, וביה הרוצה להעשיר יצפין, וה"י פנה למזרח, ונטיל ליה צמודא דאמצעיתא, וחתים ביה בני, וי"ה נטיל ליה נוטל לו ירך ימין ומסתכל בו למעלה, וחותם בו חיים. הי"ו נוטל לו ירך ושמאל ומסתכל

ג' שנים-ש"ג:
ד טבת

א ציגרא דהיכלא גניזא דאיהי אנכ"י, דסליק
לחושפן כס"א, ואיהו מצוייר בנקודין,
דאינון ככביא דנהרין ברקיעא ובהון מצויירין
נשמתין ורוחין ונפשין דצדיקיא.

וְהַמְשֻׁבָּלִים - אוֹתָם הֵיכָלוֹת
וְצִיּוּרִים שֶׁל גֶּן עֶדֶן, כָּלם
מְצִירִים וּמִרְקָמִים בְּאוֹתֵיהֶם.
א - צִיּוֹר שֶׁל הֵיכָל גִּנּוּז, שֶׁהוּא
אֲנָכִי, שְׁעוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן כֶּסֶף, א,
וְהוּא מְצִיר בְּנִקְדוּת, שֶׁהֵם
כְּפוֹכָבִים שְׂמֹאֲרִים בְּרָקִיעַ,
וּבֵהֶם מְצִירוֹת נִשְׁמוֹת וְרוּחוֹת
וּנְפִשׁוֹת שֶׁל הַצִּדִּיקִים.